

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **H. S.**

oskarżonego z art. 217 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 października 2024 r.,

wniosku Sądu Rejonowego Bydgoszczy zawartego w postanowieniu

z dnia 2 września 2024 r., sygn. akt III K 645/24

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Gnieźnie.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wskazany postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k., o przekazanie do rozpoznania sprawy dotyczącej oskarżonego H. S. o sygn. akt III K 645/24, innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

We wniosku wskazał przede wszystkim, że oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 217 § 1 k.k., popełnionego na szkodę M. G. , który pełni funkcję Prokuratora Rejonowego [...] w B. Ta zaś okoliczność ma uzasadniać

brak warunków do obiektywnego rozpoznania przedmiotowej sprawy przez Sąd miejscowo właściwy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek jest zasadny.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, ma charakter wyjątkowy. Zastosowanie tej instytucji może nastąpić tylko wtedy, gdy występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do w pełni niezależnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Do ewentualnego przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, powinno dojść z powodu okoliczności, która u postronnego i niezainteresowanego sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwatora procesu, może zrodzić spekulacje o braku możliwości obiektywnego jej rozstrzygnięcia przez właściwy sąd.

Taka też sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, na co trafnie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy w Bydgoszczy. Przed tym Sądem zawisła bowiem sprawa z prywatnego aktu oskarżenia, którym M. G. (oskarżyciel prywatny), zarzuca wskazanemu wyżej oskarżonemu popełnienie na jego szkodę przestępstwa stypizowanego w art. 217 § 1 k.k. Na co dzień oskarżyciel prywatny pełni zaś funkcję Prokuratora Rejonowego [...] w B., a więc szefa jednostki związanej instytucjonalnie z sądem miejscowo właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zasadnie wskazuje się, że jeżeli uczestnikami postępowania są osoby wykonujące m. in. zawód prokuratora, to z uwagi na istniejące relacje oraz intensywność kontaktów na gruncie zawodowym z sędziami sądu właściwego, nabierają znaczenia przesłanki z art. 37 k.p.k., uzasadniając tym samym wniosek o przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi (zob. np. postanowienia: SN z 18 września 2024 r., I KO 90/24; z 14 września 2022 r., V KO 80/22).

Celem zapewnienia obiektywizmu w zewnętrznym odbiorze postępowania z oskarżenia M. G. , należało zatem przekazać je innemu sądowi, aniżeli sąd przed którym M. G. występuje w postępowaniach karnych w charakterze oskarżyciela publicznego.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy uznał, że rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w Gnieźnie, który znajduje się na terenie apelacji poznańskiej, uwzględni wskazany wcześniej aspekt wykluczenia wszelkich podejrzeń co do niezależnego rozstrzygnięcia sprawy, jak również zapewni stronom dogodne możliwości komunikacyjne dojazdu do siedziby tego Sądu.

[J.J.]

[ms]